

כ"ב בחשוון
18 ביולי
יום ו'

בשמים וחמשים יצאתי את פריס, בדרך בולון-פולקסטון,
והגעתי בקרב בשעה 11 ללונדון.

כ"ג בחשוון
19 ביולי
שבת

לונדון.

באולם הישיבות של מועצה חסיד-יוניונים ישיבה מוקדמת
של צירי הועידה לדון על סדר היום והנהלת הישיבות. סדר היום אושר
כמובן בי שניים. ההודים בקשו לחות את המוס"ם על הודו ליום
הששי, לרגל המצב החמור והחוקה להסכם עם גנדי. הם סחכים כנראה
לידיעות מהודו. היו"ר בירד (שנוהל כל הזמן על-ידי גיליס) הודיע
שיסכימו לשנוי רק אם יתברר שדרומנד שילם שהבטיח לנאום ביום
הששי יוכל לסדר שישתתף ביום החמשי, היה וכות בשאלה הפרטים. צירי
הודו המערבים המשתתפים בפעם הראשונה בוועידה דרשו שהועידה תהיה
פתוחה לעתונות, אולם גיליס, הנדרסון וגם צירי הדומיניונים עמדו
על סגירה. כך היה חסנהג בוועידות הקודמות, רק בחנאי זה יוכל כל
אחד לדבר בחופש וביחוד חברי הממשלה. יש גם חשש שהעתונות האויבת
חסלקא הדברית.

לועד הסידור נבחרו: סגל, שיוו ראו מהודו ונורסון

מאירלנדיה.

• / •

ארנסט ג'ון יפתח ביום השלישי בשאלת היחסים בחוץ

האימפריה.

בשאלת הודו יפתח ג'ושי, בשאלת א"י - אני. לכל פותח

16 רגע.

בישיבת השתתף גם ססנבך.

כנראה שיבוא גם פרידריך אדלר.

בשנים יצאנו בשני אוטובוסים לצ'קוס - משכנו של נשיא

הממשלה. הדרך נמשכה כשעתיים וחצי. על-יד שער החצר חכה לנו
סקדונלד וברך כל אחד. "אני שמח לראותך פה, כי במקום אחר איני
יכל לצערי לראות אותך"... - אמר לי. כדברים האלה אמר גם לדב.
והוליך את כלנו להראותנו את דירתו. מבחוץ אין הבנין מצוין
בכלום, מלבד היותו משובץ בנוף מרהיב-עיניים בשפע הירק, בעצים
הרעננים וכבדי-הפאורה, מהם אילנות כבירים, עתיקי-ימים, וחבי-
היקף וגבהי קומה. אולם מבפנים - הבהיק ארמון - מוזיאום. זוהי
הסירה אשר לורד לי מסר במתנה לעם בחור נוה-קיץ של נשיאי הממשלה.
יסודו של הבנין הוא מהמאה האחת עשרה, עבר הרבה ימים, זמן רב
נמצא במשפחת קרומביל, שנשארו מסנו הרבה זכרונות חשובים: מכתב
כחוב בעצם ידו, החרב שלו, מסכת-חיים נפלאה שלו, חמונות ועוד.
עד הקנות הארמון על-ידי לי נמצא בידי משפחת ססיל במשך מאות שנים
אחדות. חמונות יקרות של גינסבורו, רמברנד ועוד מקשטות את החדרים.
בין שכיות החמדה נמצאים אקדוחים של נפוליון. ספריה עשירה מהמאה
השמונה עשרה, עתיקות סמלכי אנגליה ומלכותיה, ביחוד משל אליזבעת.

אחרי שחית חת יצאנו לראות את האחוזה - עם מקדונלד
כמורה דרך. ספר על הזכרונות ההיסטוריים, המלחמות האזרחיות
הקשורות עם המקומות האלה.
בחזירתנו נודמן מאחורי דב ושאל מה אתך ? כשרוב
אמר, מה אומר - העיר: חמיד אחס קובלים (רוגנים - greenbling)
דב - רוגנים זה לא כלום; ענה - אינכם יודעים הרושם שיש לנו.
הנה מושלמי בנגל רומזים לנו שעלינו לספק את ערבי א"י. אני
התקרבתי. "הנה, אמר, הסוכנות היהודית קבעה סעיף בחוזה שאסור
להעסיק פועלים ערבים, עד עכשיו הדבר לא היה ידוע, עכשיו העניין
מספרם בכל הודו. אני בקשתי שימציאו לי נוסח." כשאמרתי לו אנו
כמובן רוצים שהעבודה תעשה על-ידינו - נגש בן-טל והשיחה נפסקה.
כשנפרדנו ממנו אמר: אחס עושים לנו פרובלימות איומות". הוא
חוסף: לצערי איני יכול לראות אחכם. כשאיש רואה אותה סיד נמסר
הדבר לערבים, ואז באים אלו אנשים אחרים בטענה - קבלה את פלוני
עליך לקבל גם אותי.
לא אשכח את הימים הטובים אשר סידרתי לי כשהייתי אורחכם
בארץ.

כ"ד בחשוון
20 ביולי
יום א'

הערב החאספה באולם הסינאטרון של קינגסטון ועידה
יהודי אנגליה שנקראה ע"י המסציה הבריטית של הסוכנות. האולם